

Радой Ралин

Писмо от дете

През целия път на войната
аз пазих едно писъмце.
Това писъмце ми изпрати
дете от далечно селце.

Получих го аз. И не вярвах.
Не бе ли за друг вместо мен?
А после на всички другари
го четох от радост смутен.

Как пишеше само детето:
„Боецо, обичан и мил,
безбройни, безбройни привети
от родния край приеми.

Ний знаем, че в нощите зимни
ни пазиш ти там от врага.
Боецо, за тебе тъжим ний,
не с теб се гордеем сега...“

Прочетох го аз... И захласнати,
с усмихнати, тъжни лица
мълвяха другарите: „Раснат
в родината славни деца!

Ний трябва да свършим по-скоро
народната свята война.
Ний трябва!... Защото говорят
и мислят децата за нас!“

От дългия път на войната
донесох едно писъмце.
Това писъмце ми изпрати
дете от далечно селце.

1946

КРАЙ

© 1946 Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Пламен Барух

Публикация:

Радой Ралин. Избрани творби в два тома. Том първи
„Български писател“, С. 1984

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5837>]